UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

z 8. septembra 2005 *

V spojených veciach T-295/04 až T-297/04,

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), so sídlom v Jaéne (Španielsko),

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa, bydliskom v Jaéne,

v zastúpení: J. Vázquez Medina, advokát,

žalobcovia,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Balta a F. Florindo Gijón, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článku 1 bodu 7 nariadenia Rady (ES) č. 864/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1782/2003, ustanovujúce spoločné pravidlá pre schémy priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a určité podporné schémy pre poľnohospodárov a ktorým sa spomínané nariadenie upravuje z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska do Európskej únie (Ú. v. EÚ L 161, s. 48; Mim. vyd. 03/045, s. 136),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia J. Azizi a E. Cremona,

tajomník: H. Jung,

vyhlásil toto

Uznesenie

Právny rámec

1 Dňa 22. septembra 1966 prijala Rada nariadenie č. 136/66/ES o vytvorení spoločnej organizácie trhu s olejmi a tukmi (Ú. v. ES L 172, s. 3025; Mim. vyd. 03/001, s. 77, ďalej len „základné nariadenie"). Základné nariadenie zaviedlo predovšetkým

spoločnú organizáciu trhu s olivovým olejom spojovanú so systémom cenových zásahov, skladovacích zmlúv, podpory produkcie a spotreby.

2 Následne boli mechanizmy zavedené základným nariadením predmetom viacerých zmien, predovšetkým prostredníctvom nariadenia Rady (EHS) č. 1915/87 z 2. júla 1987 (Ú. v. ES L 183, s. 7; Mim. vyd. 03/007, s. 250), nariadenia Rady (ES) č. 1638/98 z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 210, s. 32; Mim. vyd. 03/023, s. 308) a nariadenia Rady (ES) č. 1513/2001 z 23. júla 2001, ktoré mení a dopĺňa tiež nariadenie č. 1638/98 pokiaľ ide o predĺženie obdobia platnosti programu pomoci a stratégie kvality pre olivový olej (Ú. v. ES L 201, s. 4; Mim. vyd. 03/033, s. 197).

3 Tieto zmeny vychádzajúce zo zásad reformy začatej roku 1992 v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky (SPP) mali v podstate nahradiť systém podpory cien a produkcie systémom podpory príjmov poľnohospodárov. Táto reforma vyústila, pokiaľ ide o určité poľnohospodárske produkty, do prijatia nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269).

4 Rovnako na účely prispôsobenia spoločnej organizácie trhu s olivovým olejom, surovým tabakom, chmeľom a bavlnou reforme SPP prijala Rada nariadenie (ES) č. 864/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1782/2003 a ktorým sa spomínané nariadenie upravuje z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska do Európskej únie (opravená verzia Ú. v. EÚ L 206, s. 20).

5 Nariadenie č. 864/2004 zrušilo predošlý systém podpory produkcie olivového oleja, aby zaviedlo systém nazvaný „jednotná platba" alebo „oddelená pomoc", t. j. pomoc neviazanú na množstvo skutočne vyprodukovaného olivového oleja. Pre určité kategórie produkcie však bol zachovaný systém takzvanej „viazanej" pomoci alebo pomoci napojenej na produkciu pri dodržaní určitých podmienok a obmedzení.

6 Pokiaľ ide o olivový olej, článok 1 bod 7 nariadenia č. 864/2004 (ďalej len „napadnuté ustanovenie") zmenil a doplnil článok 37 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1782/2003 tak, že stanovil ako referenčnú čiastku pre výpočet výšky oddelenej pomoci „štvorročný priemer celkových čiastok platieb, ktoré sa určitému poľnohospodárovi poskytli v rámci podpory olivového oleja uvedeného v prílohe VI [nariadenia č. 1782/2003 v znení zmien a doplnení], vypočítanej a upravenej v súlade s prílohou VII [nariadenia č. 1782/2003 v znení zmien a doplnení], počas sezón 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003".

7 Navyše, článok 1 bod 11 nariadenia č. 864/2004 zmenil a doplnil článok 44 ods. 2 nariadenia č. 1782/2003 tak, že zadefinoval hektár, na ktorý je možné poskytnúť oddelenú pomoc, ako každý pozemok, na ktorom sú s výnimkou Cypru a Malty olivy vysadené pred 1. májom 1998, každý pozemok s novovysadenými olivami nahrádzajúcimi už jestvujúce olivy alebo každý pozemok s olivami vysadenými v rámci schválených schém výsadby a zaregistrovaných v geografickom informačnom systéme.

Konanie a návrhy účastníkov konania

8 Žalobcovia návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. júla 2004, podali žaloby, na základe ktorých sa začali tieto konania.

9 Žalobkyňa vo veci T-295/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), je odbornou poľnohospodárskou organizáciou založenou podľa jej stanov, na zastupovanie, správu a ochranu odborných záujmov svojich členov v provincii Jaén (Španielsko).

10 Žalobcovia vo veciach T-296/04 a T-297/04 sú producentmi olivového oleja, ktorí boli v tomto odvetví príjemcami pomoci v hospodárskych rokoch 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002.

11 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. októbra 2004 vo veci T-295/04 a 29. novembra 2004 vo veci T-296/04 a T-297/04 Rada na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vzniesla námietku neprípustnosti.

12 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. novembra 2004 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania vo všetkých dotknutých veciach.

13 Dňa 10. januára 2005 žalobcovia predložili svoje vyjadrenia k námietkam neprípustnosti vznesenými Radou.

14 Uznesením zo 6. júna 2005 a v súlade s článkom 50 rokovacieho poriadku boli po vypočutí účastníkov konania veci T-295/04, T-296/04 a T-297/04 spojené na účely ústneho konania a rozsudku z dôvodu ich súvislosti či dokonca totožnosti ich predmetu.

15 Vo svojich žalobách žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil napadnuté ustanovenie,

— určil, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté neskôr.

16 Vo svojich námietkach neprípustnosti Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žaloby ako neprípustné,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

17 Vo svojich vyjadreniach k námietkam prípustnosti žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol námietky neprípustnosti vznesené Radou,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Právny stav

Tvrdenia účastníkov konania

18 Rada zdôrazňuje, že žaloby sú neprípustné z dôvodu, že žalobcovia nie sú osobne dotknutí napadnutým ustanovením.

19 V tejto súvislosti pripomína, že fyzická alebo právnická osoba je oprávnená podať žalobu o neplatnosť normatívneho aktu so všeobecnou platnosťou iba v prípade, ak je takýmto aktom dotknutá z dôvodu určitých osobitných vlastností alebo zvláštnych okolností, ktoré ho vymedzujú z okruhu všetkých ostatných osôb, a takto ho individualizujú podobným spôsobom ako adresáta takéhoto rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, body 36 a 37).

20 Žalobcovia namietajú, že sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o neplatnosť a tiež, že ich žaloby sú prípustné.

21 Na tomto základe spochybňujú najprv všeobecnú platnosť napadnutého ustanovenia, keď zdôrazňujú, že vo skutočnosti ide o súbor individuálnych rozhodnutí.

22 Uvádzajú teda, že jedinou funkciou napadnutého ustanovenia je stanoviť referenčnú čiastku slúžiacu na výpočet pomoci v odvetví olivového oleja. Toto ustanovenie teda malo mať bezprostredný a priamy účinok informovať každého producenta jednak o presných čiastkach, na ktoré mal nárok v priebehu referenčných hospodárskych

rokov 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003, a jednak — na základe štvorročného priemeru celkových platieb čiastok, ktoré mu boli poskytnuté v uvedených hospodárskych rokoch — o výslednej čiastke pomoci, na ktorú má nárok.

23 Okrem toho spôsobuje podľa žalobcov napadnuté ustanovenie „priame" právne účinky iba voči zvláštnej kategórii subjektov, teda voči poľnohospodárom, ktorí vyrábali olivový olej v uvedených hospodárskych rokoch.

24 Žalobcovia preto zastávajú názor, že sú bezprostredne a osobne dotknutí napadnutým ustanovením (rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-2501, bod 13; z 31. mája 2001, Sadam Zuccherifici a i./Rada, C-41/99 P, Zb. s. I-4239, bod 27, a z 22. novembra 2001, Nederlandse Antillen/Rada, C-452/98, Zb. s. I-8973, bod 60).

25 Osobitne uvádzajú, že majú individuálne vlastnosti, ktoré sú pre ne príznačné v medziach, keď vyrábali olivový olej v priebehu referenčného obdobia, a preto patria do kategórie právnych subjektov, na ktoré sa napadnuté ustanovenie vzťahuje.

26 Okrem toho sa žalobcovia dovolávajú hospodárskej ujmy z dôvodu zahrnutia hospodárskeho roka 1999/2000 na účely výpočtov pomoci v odvetví olivového oleja.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

27 Podľa článku 114 rokovacieho poriadku, ak to niektorý účastník konania žiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 rovnakého článku ďalej nasleduje ústna časť konania, pokiaľ nebude rozhodnuté inak. V prejednávanej veci Súd prvého stupňa na základe vykonania dôkazov obsiahnutých v spise považuje vec za dostatočne objasnenú na to, aby rozhodol o návrhu bez zahájenia ústnej časti konania.

28 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES „každá fyzická alebo právnická osoba môže podať... žalobu proti rozhodnutiu, ktoré je jej určené, alebo proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe".

29 Podľa ustálenej judikatúry je účelom článku 230 štvrtého odseku ES, ktorý priznáva jednotlivcom právo napadnúť akékoľvek rozhodnutie, hoci by bolo vo forme nariadenia, ktoré sa ich priamo a osobne dotýka, predovšetkým zabrániť tomu, aby orgány Spoločenstva mohli jednoduchým výberom formy nariadenia vylúčiť žalobu jednotlivca proti rozhodnutiu, ktoré sa ho priamo a osobne dotýka, a upresniť tak, že výber formy nemôže zmeniť povahu aktu (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1980, Calpak a Società Emiliana Lavorazione Frutta/Komisia, 789/79 a 790/79, Zb. s. 1949, bod 7; uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. septembra 1997, Federolio/Komisia, T-122/96, Zb. s. II-1559, bod 50, a z 23. novembra 1999, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, T-173/98, Zb. s. II-3357, bod 34).

30 V prejednávanej veci žalobcovia spochybňujú povahu napadnutého ustanovenia ako ustanovenia nariadenia, keď zdôrazňujú, že musí byť analyzované ako súbor individuálnych rozhodnutí. Je preto potrebné najprv skúmať povahu článku 1 bodu 7 nariadenia č. 864/2004.

31 Z ustálenej judikatúry rovnako vyplýva, že kritérium rozlíšenia medzi nariadením a rozhodnutím musí byť posudzované na základe toho, či v posudzovanom prípade ide o akt so všeobecnou platnosťou alebo nie (rozsudky Súdneho dvora zo 14. decembra 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes a i./Rada, 16/62 a 17/62, Zb. s. 901, 918; zo 6. októbra 1982, Alusuisse/Rada a Komisia, 307/81, Zb. s. 3463, bod 19, a uznesenie Súdneho dvora z 23. novembra 1995, Asocarne/Rada, C-10/95 P, Zb. s. I-4149, bod 28). Akt má teda všeobecnú pôsobnosť, keď sa použije na objektívne určené situácie a spôsobuje právne účinky proti všeobecne a abstraktne vymedzeným kategóriám osôb (pozri rozsudky Súdneho dvora z 21. novembra 1989, Usines coopératives de déshydratation du Vexin a i./Komisia, C-244/88, Zb. s. 3811, bod 13, a z 31. mája 2001, Sadam Zuccherifici a i./Rada, už citované v bode 24 vyššie, bod 24; uznesenie Súdu prvého stupňa z 2. apríla 2004, Gonnelli a AIFO/Komisia, T-231/02, Zb. s. II-1051, bod 29 a tam citovanú judikatúru).

32 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa zastáva názor, že napadnuté ustanovenie predstavuje všeobecne platný akt a z tohto dôvodu nemôže byť analyzované ako súbor individuálnych rozhodnutí.

33 Z tohto pohľadu treba pripomenúť, že napadnuté ustanovenie uvádza kritériá výpočtu pomoci v odvetví olivového oleja v rámci nariadenia č. 1782/2003 (pozri bod 6 vyššie).

34 Je potrebné konštatovať, že tieto kritériá sú uvedené všeobecne a abstraktne. Spôsob výpočtu referenčných čiastok a čiastky pomoci je totiž stanovený na základe objektívnych a všeobecných kritérií bez ohľadu na osobitnú situáciu každého producenta olivového oleja dotknutého napadnutým ustanovením.

35 Napadnuté ustanovenie sa teda uplatňuje na objektívne určené situácie a spôsobuje právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb vymedzeným všeobecne a abstraktne.

V tomto ohľade je vhodné pripomenúť, že ustanovenia aktu sa uplatňujú na objektívne určené situácie, pokiaľ sa ich použitie vykonáva na základe objektívnej právnej alebo faktickej situácie definovanej aktom vo vzťahu k jeho účelu (uznesenie Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citované v bode 29 vyššie, bod 40).

36 V prejednávanej veci sú žalobcovia dotknutí napadnutým ustanovením práve z dôvodu objektívnej faktickej situácie, t. j. skutočnosti, že produkovali olivový olej v priebehu referenčného obdobia a boli príjemcami jedného zo systémov pomoci stanovených dovtedajšími právnymi predpismi. Táto situácia je pritom definovaná vo vzťahu k samotnému účelu nariadenia obsahujúceho napadnuté ustanovenie, t. j. zavedenie nového systému pomoci v odvetví olivového oleja.

37 Okrem toho skutočnosť, že účinkom napadnutého ustanovenia môže byť predovšetkým obmedzenie počtu subjektov spĺňajúcich podmienky pre niektoré pomoci tým, že podriaďuje ich poskytnutie podmienke, že olej bude produkovaný z výsadby existujúcej k dátumu predchádzajúcemu dátumu prijatia a od účinnosti napadnutého ustanovenia, nemôže zbavovať uvedené ustanovenie jeho všeobecnej platnosti, pretože je nesporné, že sa napadnuté ustanovenie použije na všetky dotknuté hospodárske subjekty, ktoré sa nachádzajú v rovnakej faktickej alebo právnej situácii vymedzenej objektívne (pozri v tomto zmysle uznesenie Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citované v bode 29 vyššie, bod 39). Žalobcovia pritom nepreukázali, že by to, pokiaľ ide o použitie napadnutého ustanovenia, bolo inak.

38 Preto tvrdenie žalobcov smerujúce k spochybneniu všeobecnej platnosti napadnutého ustanovenia, vychádzajúceho zo skutočnosti, že sa toto ustanovenie týkalo iba zvláštnej kategórie poľnohospodárov, teda tých, ktorí produkovali olivový olej v priebehu referenčného obdobia a boli príjemcami jedného zo systémov pomoci stanovených dovtedajšími právnymi predpismi, nemôže byť prijatý. Žalobcovia sú totiž dotknutí napadnutým ustanovením bez rozdielu na základe čistých objektívnych a abstraktných údajov.

39 Napadnuté ustanovenie teda predstavuje akt, ktorý má povahu ustanovenia nariadenia, a preto nemôže byť analyzované ako súbor individuálnych rozhodnutí určených žalobcom.

40 Tento záver nemôže byť spochybňovaný tvrdením žalobcov, podľa ktorého ich napadnuté ustanovenie informuje o konečnej čiastke pomoci, ktorá im je pridelená na individuálnom základe.

41 Súdny dvor a Súd prvého stupňa totiž analyzovali akt ako súbor individuálnych rozhodnutí v prípadoch úplne odlišných od prípadu v prejednávanej veci. Napadnutý akt prijatý vo forme aktu so všeobecnou platnosťou je teda považovaný za súbor individuálnych rozhodnutí v prípade, že bol prijatý na účely odpovede na individuálne žiadosti tak, že sa napadnutý akt dotýka právnej situácie každého z uvedených žiadateľov (rozsudky Súdneho dvora zo 6. novembra 1990, Weddel/Komisia, C-354/87, Zb. s. I-3847, body 20 až 23, a z 13. mája 1971, International Fruit Company a i./Komisia, 41/70 až 44/70, Zb. s. 411, body 13 až 22).

42 V prejednávaných veciach teda nie je cieľom a právnym účinkom napadnutého ustanovenia rozhodnúť o tom, ako sa bude zaobchádzať s individuálnymi žiadosťami subjektov, podanými vnútroštátnym orgánom s cieľom získať pomoc v odvetví olivového oleja. Bolo totiž rozhodnuté, nie na účely dosiahnutia zvláštnych výsledkov voči určitým právnym subjektom, ale aby boli vyvodené dôsledky z objektívnej faktickej situácie, že nový systém pomoci v odvetví olivového oleja sa použije na tých producentov olivového oleja počas referenčného obdobia, ktorí boli príjemcami systému pomoci na základe dovtedajších právnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. januára 1999, Francúzsko/Comafrica a i., C-73/97 P, Zb. s. I-185, bod 34 až 38; rozsudky Súdu prvého stupňa z 22. februára 2000, ACAV a i./Rada, T-138/98, Zb. s. II-341, bod 55, a z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 106).

43 Z toho vyplýva, že napadnuté ustanovenie predstavuje všeobecne platný akt.

44 Napriek tomu bolo opakovane rozhodnuté, že skutočnosť, že napadnutý akt je svojou povahou všeobecne platným právnym aktom a nie rozhodnutím v zmysle článku 249 ES, nestačí sama osebe na to, aby sa vylúčila možnosť jednotlivca podať proti nemu žalobu o neplatnosť (pozri rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, bod 19, a z 22. novembra 2001, Antillean Rice Mills/Rada, C-451/98, Zb. s. I-8949, bod 49; uznesenie Gonnelli a AIFO/Komisia, už citované v bode 31 vyššie, bod 31 a tam citovanú judikatúru).

45 Za určitých okolností sa teda aj všeobecne platný akt, ktorý sa uplatňuje všeobecne na hospodárske subjekty, môže priamo a osobne dotýkať niektorých z nich (rozsudky Súdneho dvora Extramet Industrie/Rada, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 13, a Codorniu/Rada, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 19; uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2002, Japan Tobacco a JT International/Parlament a Rada, T-223/01, Zb. s. II-3259, bod 29, a Gonnelli a AIFO/Komisia, už citované v bode 31 vyššie, bod 32).

46 Aby to platilo, musí byť fyzická alebo právnická osoba dotknutá priamo a osobne predmetným aktom z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu príznačné, alebo faktickej situácie, ktorá ju vymedzuje vzhľadom na všetky ostatné osoby, a tým ju individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým by bol individualizovaný adresát rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a uznesenie Súdneho dvora z 12. decembra 2003, Bactria/Komisia, C-258/02 P, Zb. s. I-15105, bod 34; uznesenie Gonnelli a AIFO/Komisia, už citované v bode 31 vyššie, bod 35).

47 V prípade nesplnenia tejto podmienky nie je žiadna fyzická alebo právnická osoba oprávnená na podanie žaloby o neplatnosť (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 19 vyššie, bod 37, a uznesenie Asocarne/Rada, už citované v bode 31 vyššie, bod 26).

48 V dôsledku toho je vhodné overiť, či sú v prejednávanej veci žalobcovia dotknutí napadnutým ustanovením z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich príznačné, alebo faktickej situácie, ktorá ich vymedzuje vzhľadom na všetky ostatné osoby.

49 V prvom rade je potrebné preskúmať prípustnosť žaloby podanej vo veci T-295/04 odbornou poľnohospodárskou organizáciou ASAJA, poverenou ochranou a zastupovaním záujmov svojich členov.

50 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že odborné združenie založené na ochranu a zastupovanie záujmov svojich členov môže podať žalobu o neplatnosť v troch druhoch situácií, t. j. po prvé, ak mu právne ustanovenie výslovne priznáva viacero oprávnení procesného charakteru, po druhé, ak je samotné združenie individualizované z dôvodu dotknutia sa jeho vlastných záujmov ako združenia, predovšetkým preto, že jeho negociačná pozícia bola dotknutá aktom, ktorého zrušenie sa navrhuje, a po tretie, ak zastupuje záujmy podnikov, ktoré sú samy oprávnené konať (uznesenia Súdu prvého stupňa Federolio/Komisia, už citované v bode 29 vyššie, bod 61; z 8. decembra 1998, ANB a i./Rada, T-38/98, Zb. s. II-4191, bod 25; Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citované v bode 29 vyššie, bod 47, a z 10. decembra 2004, EFfCI/Parlament a Rada, T-196/03, Zb. s. II-4263, bod 42).

51 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že sa ASAJA nemôže dovolávať žiadneho z troch vyššie uvedených prípadov na účely odôvodnenia prípustnosti svojej žaloby o neplatnosť.

52 V tomto ohľade Súd prvého stupňa konštatuje, že si ASAJA nenárokuje žiadne právo procesnej povahy, ktoré by jej právo Spoločenstva v oblasti spoločnej organizácie trhu s olivovým olejom priznávalo.

53 To platí rovnako, pokiaľ ide o tretí prípad prípustnosti žaloby, keďže podľa ustálenej judikatúry združenie založené na presadzovanie kolektívnych záujmov určitej kategórie procesných subjektov nie je možné považovať za osobne dotknuté, pokiaľ nie sú tieto procesné subjekty samy osebe dotknuté (uznesenie Súdneho dvora z 18. decembra 1997, Sveriges Betodlares a Henrikson/Komisia, C-409/96 P, Zb. s. I-7531, bod 45, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. apríla 1999, Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a i./Komisia, T-78/98, Zb. s. II-1377, body 36 a 37).

54 Žalujúce združenie teda nepredložilo žiadny dôkaz, ktorý by umožnil dospieť k záveru, že jeho členovia sú zasiahnutí napadnutým ustanovením z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich príznačné, alebo faktickej situácie, ktorá ich vymedzuje vzhľadom na všetky ostatné osoby.

55 Pokiaľ ide o druhý príklad, žiadna skutočnosť uvedená v spise neumožňuje dôjsť k záveru, že ASAJA je individualizovaná vo vzťahu k napadnutému ustanoveniu z dôvodu zasiahnutia svojho postavenia sprostredkovateľa ustanovením, ktorého zrušenie je navrhované.

56 Z toho vyplýva, že ASAJA nemôže byť považovaná za osobne dotknutú v zmysle judikatúry spomínanej v bode 50 vyššie.

57 Pokiaľ ide o prípustnosť žalôb podaných vo veciach T-296/04 a T-297/04 producentmi olivového oleja, Súd prvého stupňa zastáva názor, že títo taktiež nemôžu byť napadnutým ustanovením osobne dotknutí.

58 Žalobcovia v prípadoch T-296/04 a T-297/04 sú totiž dotknutí napadnutým ustanovením iba z dôvodu ich objektívnej situácie producentov olivového oleja v priebehu referenčného obdobia a príjemcov jedného zo systémov pomoci stanovených dovtedajšími právnymi predpismi, a to z rovnakého dôvodu ako akýkoľvek iný producent olivového oleja spadajúci pod napadnuté ustanovenie. Žiadna osobitná vlastnosť alebo faktická situácia teda týchto žalobcov nevymedzujú vzhľadom na ostatné hospodárske subjekty patriace do kategórie subjektov, na ktoré sa napadnuté ustanovenie vzťahuje.

59 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že, ako to Rada zdôrazňuje vo svojich námietkach neprípustnosti, napadnuté ustanovenie, ktoré zavádza kritériá výpočtu pomoci v odvetví olivového oleja, sa použije bez rozdielu na všetkých producentov olivového oleja nezávisle na nimi vyprodukovanom množstve, dokonca nezávisle na akejkoľvek produkcii počas referenčného obdobia.

60 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že vo svetle judikatúry skutočnosť, že všeobecný akt môže mať konkrétne účinky odlišné pre rôzne právne subjekty, na ktoré sa uplatňuje, nie je takej povahy, aby ich mohol vymedzovať vzhľadom na všetky ostatné dotknuté subjekty, pokiaľ sa použitie tohto aktu uskutočňuje na

základe objektívne určenej situácie (pozri rozsudok ACAV a i./Rada, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 66 a tam citovaná judikatúra). V prejednávanej veci, aj keď napadnuté ustanovenie môže mať rozdielne účinky podľa dotknutého producenta olivového oleja, nemôže táto okolnosť stačiť na preukázanie, že žalobcovia majú vlastnosti, ktoré sú pre nich príznačné, alebo sa nachádzajú vo faktickej situácii, ktorá ich vymedzuje vo vzťahu k iným producentom olivového oleja.

61 Navyše, aj za predpokladu, že na základe použitia napadnutého ustanovenia by už nemohla byť pomoc na olivový olej žalobcom poskytnutá, nemôžu byť títo osobne dotknutí napadnutým ustanovením. Nestačí teda, aby určité subjekty boli ekonomicky viac dotknuté aktom ako ostatné subjekty z rovnakého odvetvia na to, aby boli považované za osobne dotknuté predmetným aktom (uznesenie z 15. septembra 1999, Van Parys a i./Komisia, T-11/99, Zb. s. II-2653, body 50 a 51, a Gonnelli a AIFO/Komisia, už citované v bode 31 vyššie, bod 45).

62 Navyše, aj keby takáto nemožnosť bola preukázaná, vyplývali by z toho obdobné dôsledky pre všetkých ostatných producentov olivového oleja spadajúcich pod napadnuté ustanovenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2003, Komisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, bod 77).

63 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobcovia vo veciach T-296/04 a T-297/04 nie sú napadnutým ustanovením osobne dotknutí.

64 Tento záver nemôže byť vyvrátený tvrdením žalobcov v troch dotknutých prípadoch, vychádzajúcich zo škody vyplývajúcej z kritérií uvedených v napadnutom ustanovení pre výpočet pomoci v odvetví olivového oleja.

65 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že toto tvrdenie vyplýva z preskúmania veci samej a nie z preskúmania prípustnosti.

66 Len pre úplnosť, aj za predpokladu, že by sa toto tvrdenie ukázalo ako opodstatnené, Súd prvého stupňa zastáva názor, že žalobcovia by utrpeli prípadnú ujmu rovnakým spôsobom ako všetci ostatní producenti olivového oleja, na ktorých sa vzťahuje napadnuté ustanovenie. Žalobcovia totiž nepredložili dôkaz o okolnostiach, ktorý by umožnil dospieť k záveru, že namietané ujmy by ich mohla individualizovať vzhľadom na všetky ostatné osoby, na ktoré sa napadnuté ustanovenie vzťahuje (pozri v tomto zmysle uznesenie Gonnelli a AIFO/Komisia, už citované v bode 31 vyššie, body 43 až 45).

67 S ohľadom na vyššie uvedené, keďže žalobcovia nespĺňajú ani jednu z podmienok prípustnosti stanovených v článku 230 štvrtom odseku ES, nie je nevyhnutné skúmať otázku, či sú bezprostredne dotknutí napadnutým ustanovením.

68 Žaloby podané vo veciach T-295/04, T-296/04 a T-297/04 totiž musia byť zamietnuté ako neprípustné bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 5. júla 2001, Conseil national des professions de l'automobile a i./Komisia, C-341/00 P, Zb. s. I-5263, body 35 až 37).

O trovách

69 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloby sa zamietajú ako neprípustné.**

2. **Žalobcovia znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rada.**

3. **Nie je potrebné rozhodnúť o návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

V Luxemburgu 8. septembra 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Jaeger